

HORNOČERMENSKÝ ZPRAVODAJ

březen - 3/2010

Z obsahu vybíráme:

- Letošní masopust
- Ples Unie rodičů
- Dětský klub
- Péče o památky

Pranostika:

Na sv. Bedřicha (6.3.) slunko teplem zadýchá.

O sv. Tomáši (7.3.) sníh bředne na kaši.

Co se to s přírodou děje?

Sníh taje a sluníčko už hřeje.

*Kytičky se ze zimního spánku probudily
a svojí krásou nás okouzly.*

Jaro se k nám opět vrátilo.

Jaro

I když je ještě někde sníh, tak už na jaro nebudeme dlouho čekat, začíná totiž 20. března v 18 h. 32 minut SEČ. Je to začátek astronomického jara - Jarní rovnodennost. Den již začíná být delší než noc a zvyšuje se denní teplota. Slunečního svitu je čím dál víc.

I my se pomalu připravujeme na jarní práce. S radostí sledujeme přírodu jak se probouzí opět k životu. Těšíme se z prvních jarních kvítků a do skleníku začínáme sázet jarní zeleninu. Tímto pro nás začíná práce až do opětného zimního období. Ale raději si ho nebudeme ani připomínat. Jsme rádi, že už je za námi.

MDŽ

K 8. březnu se mnoho let vztahuje Mezinárodní den žen. Nejprve byl tento svátek na výsluní, poté zcela zatracován, a nyní se k nám opět vrací. Napsáno je, že: "Myšlenka ustanovit MDŽ vznikla na přelomu 19. a 20. století. V roce 1975 byl MDŽ oficiálně uznán Organizací spojených národů a v důsledku toho jej přijaly mnohé národní vlády. Od té doby ho slaví lidé na celém světě. U nás však byl nesmyslně tento svátek považován za totalitní pozůstatek, který byl v 90. letech potlačen a nahrazen Dnem matek. Toto rozhodnutí bylo pro lidi za našimi hranicemi nepochopitelné. Z kalendáře nám tedy tenkrát zmizel den, který je připomínkou boje generací žen za občanskou rovnoprávnost a přístup do veřejného a kulturního života."

Tento svátek je už za námi. Záleží na každém jednotlivci, zda ho uznává, anebo slaví Den matek. Ale vzpomene si někdo na ženy, které matkami nejsou? Je to spravedlivé? Musím se zastat těchto nedobrovolně bezdětných žen. To osud se k nim obrátil tou nepřívětivou stranou.

Jsou však i takové ženy, které se rozhodly nezaložit si svou vlastní rodinu. Zůstaly tedy svobodné a bezdětné.

Já osobně jsem znala několik takových žen. I já sama jsem byla takovou ženou vychována. Když mně bylo jeden a půl roku, tak mi zemřel tatínek. Mamince zbyly tři děti a k tomu ještě hospodářství. Sama ještě nevytěžená z těžké nemoci potřebovala, aby jí někdo pomohl v tak těžkém údělu, který byl nad její síly. Tak se mě ujali její rodiče, moje babička, děda a její sestra Marie, která se nevdala a svoji vlastní rodinu nahradila službou pro svoje blízké.

Velmi pomáhala mojí mamince jak s polními pracemi, tak se vším, co bylo potřeba. Dosloužila svým rodičům. Její otec zemřel ve svých 97 letech. Byl to pro mne ten nejohrovenější dědeček, který mi částečně nahrazoval tatínka. Neváhala se ujmout své ovdovělé sestry Anny, když se musela vystěhovat ze svého pronajatého bytu a neměla kam jít. Bylo pro ni samozřejmostí, že si vzala k sobě i jejího syna, který tak získal svůj nový domov. Všem posloužila, o všechny se bála jako o své. Sdílela s námi dny šťastné i smutné.

Nejvíce však posloužila mně. Měla jsem tam svůj druhý domov. Tím jsem vlastně získala dvě „matky“. Jednu vlastní a druhou „náhradní“, která mne vychovávala jako svou dceru od mých tří let až do doby, než jsem si založila svoji vlastní rodinu.

Vděčnost a úctu si zaslouží takovéto ženy, i když oslovení maminko se jim v životě nikdy nedostalo. Ano, takovéto ženy je třeba ctít víc než špatné matky. Vždyť přece role matky není jen v tom porodit dítě, ale také je dobře vychovat. Stejně tak jako role otce nespočívá jen v tom zplodit dítě, ale také se o něj a celou rodinu postarat. Že to v mnoha případech tak není, se můžeme přesvědčit při poslechu sdělovacích prostředků nebo četbou novin o opuštěných dětech v kojeneckých ústavech a dětských domovech.

A tak si přejme, aby svátek MDŽ byl pojat se vši důstojností k ženě. Svátek matek jako úcta k maminkám, které jsou opěrným bodem v celém životě.

Vážme si tedy ženy, nenahraditelné bytosti, bez které by život nikdy nevznikl. Vážme si mužů, kteří ctí své ženy a dokáží společnými silami a výchovnými prostředky vytvořit rodinné zázemí svým dětem. A ať je osud zavane kamkoliv, budou se vždy rádi vracet domů, kde najdou bezpečí a lásku.

Tento článek jsem napsala, abych objasnila rozdíl a význam těchto dvou svátků MDŽ a Den matek.

Moudrost: Einstein: Pouze život, který žijeme pro ostatní, stojí za to.

K.D.

CO NOVÉHO V OBCI, PANE STAROSTO?

Z jednání RO vyjímáme:

- RO bere na vědomí ohlášení o trvalém stanovišti včelstev od p. Václava Nováka HČ 132.
- bere na vědomí oznámení MěÚ Lanškroun, odbor životního prostředí - souhlas ke stavbě rodinného domu pro p. Petra Lešikara HČ 79 a p. Miroslava Sudíka HČ 98 a souhlas ke stavbě „Pension Hejlův mlýn“.
- RO bere na vědomí oznámení OÚ Dolní Čermná - stavební úřad: sdělení a souhlas s dělením pozemku v k.ú. Horní Čermná pro p. Miloslava Širného HČ 256.
- RO bere na vědomí žádost Policie ČR - žádost o vypracování charakteristiky na občana obce.
- RO bere na vědomí oznámení OÚ Dolní Čermná - rozhodnutí o dodatečném povolení stavby pro p. St. Ptáčka HČ 196.
- bere na vědomí oznámení Pardubického kraje o předávání účetních záznamů do CSU is prostřednictvím Krajského úřadu Pardubického kraje.
- RO bere na vědomí žádost o stanovisko ke stavbě ČOV od Ing. Michala Mikysky na st.p.č. 703/12.
- bere na vědomí zprávu služebny Cizinecké policie o zasílání dokumentů přes datové schránky.
- schvaluje žádost o zproštění z platby za komunální odpad pro p. Jiřího Šilara Nep. 42 (stavba neobývaná v převodním řízení).
- bere na vědomí oznámení Odboru statistického zpracování Ústí nad Labem - roční výkaz o odpadech za rok 2009.
- RO schvaluje žádost o převedení hospodářského výsledku za rok 2009 do rezervního fondu pro MŠ Horní Čermná.
- bere na vědomí oznámení o malých zdrojích znečištění ovzduší za BDM, spol.s r.o. - bude řešeno komisí pro životní prostředí.
- schvaluje a pověřuje starostu obce zpracováním stanoviska ke stavbě ČOV - SILT 2/S pro RD na st.p.č. 703/4.
- RO doporučuje ke schválení ZO prodej p.p.č. 1356/4 a st.p.č. 804 v k.ú. Horní Čermná.
- schvaluje objízdnou trasu z Lanškrouna přes Nepomuky do Výprachtic z důvodu Mistrovství republiky závodu automobilů do vrchu konaného v Albrechticích ve dnech 4.9 - 5.9. 2010.
- bere na vědomí zprávu o ročním vyúčtování zpětného odběru elektrozařízení firmou Asekol.
- schvaluje žádost školní jídelny Horní Čermná o převedení hospodářského výsledku za rok 2009 do rezervního fondu 2010.
- schvaluje žádost o převedení výsledku hospodaření za rok 2009 pro ZŠ Horní Čermná do rezervního fondu 2010.
- bere na vědomí souhlas s dělením pozemku pro p. Ladislava Ježka, bytem Jablonné n. Orli.
- RO bere na vědomí územní souhlas - sdělení pro p. Jaroslava Pecháčka, bytem HČ.
- bere na vědomí protokol o zjištění skutečného stavu nemovitostí na st.p. č. 574 a 929 v k.ú. Horní Čermná.
- bere na vědomí oznámení veřejnou vyhláškou - zahájení územního řízení na rekonstrukci a přístavbu objektu Hejlůva mlýna a jeho změnu v užívání na pension.
- bere na vědomí vyjádření a souhlas s přestavbou a modernizací silnice II/311 a 31 118 Nepomuky - Výprachtice.
- bere na vědomí stanovisko odboru životního prostředí MěÚ Lanškroun ke stavbě pro p. Stejskala a pí Duškovou.
- bere na vědomí sdělení Pardubického kraje o možném očkování proti pandemické chřipce.
- bere na vědomí poděkování Unie rodičů za sponzorský dar na ples konaný dne 13.2.2010.
- schvaluje prominutí poplatku za odpady na rok 2010 za nemovitost - včelín po pí Horáčkové v Nep. (objekt neobývaný, nabídnutý do prodeje).

Děkujeme

red.

Velikonoce 2010 v evangelickém kostele v Horní Čermné

Čtenářům Hornočermenského zpravodaje přejeme požehnané velikonoční svátky a srdečně zveme na bohoslužby:

28. 3.	Květná neděle	8.45	bohoslužby na začátek Svatého týdne
1. 4.	Zelený čtvrtek	18.00	bohoslužby na památku ustanovení Večeře Páně
2. 4.	Velký pátek	8.45	velkopáteční bohoslužby
		18.00	velkopáteční bohoslužby
			A. Tučapský - Čtyři velikonoční moteta (místní chrámový sbor)
4. 4.	Neděle velikonoční	8.45	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
			R. Dubra - Missa simplex (místní chrámový sbor)
5. 4.	Pondělí velikonoční	8.45	velikonoční bohoslužby s duchovní hudbou
			Smišený pěvecký sbor Vocatus

J. S. Bach - Velikonoční kantáta „Bleib bei uns“ (BWV 6), J.S. Bach – moteto „Ježíši, můj milý“, W. Byrd – Agnus Dei.

Sbormistr - Tomáš Najbrt. Solisté: soprán - Ivana Šedová, tenor - Ondřej Můčka, anglický roh - Anna Škreptačová, housle - Támar Junová, koncertní cello - Jan Zemen

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Horní Čermné

Očkovat proti pandemické chřipce se může již každý

Začíná druhá vlna očkování. Vakcínu proti pandemické chřipce zpřístupnila vláda všem. Každý čtvrtek, počínaje 25. února 2010, budou otevřeny ordinace v osmi vakcinačních centrech v Pardubickém kraji. Zdarma se může nechat očkovat každý, s výjimkou dětí do tří let. Dosud měli nárok na očkování pouze chroničtí pacienti a profese nezbytné pro zajištění chodu státu, tj. energetici, vodohospodáři, hasiči nebo policie. Těhotné ženy a rodiče malých dětí by si měli před cestou do vakcinačního centra vyřídit doporučení od lékaře.

Procento nemocných s respiračními chorobami narůstá, proto Pardubický kraj doporučuje vakcinaci. Očkování je zcela zdarma, neplatí se ani třicetikorunový poplatek. Podmínkou je pouze pojištění u jedné z českých zdravotních pojišťoven.

Aktuální vakcinační centra v Pardubickém kraji:

Pardubická krajská nemocnice, a.s., Orlickoústecká nemocnice, a.s., Svitavská nemocnice, a.s., Litomyšlská nemocnice, a.s., Chrudimská nemocnice, a.s., Nemocnice následné péče v Moravské Třebové, Vysokomýtská nemocnice, Poličská nemocnice, s.r.o.

tisková informace Pardubického kraje

KADEŘNICE DO DOMU

ŠÁRKA ŠILAROVÁ

NEMÁTE MOŽNOST,
NEBO ČAS JÍT KE KADEŘNÍKOVÍ?

NABÍZÍM KOMPLETNÍ
KADEŘNICKÉ SLUŽBY
V POHODLÍ VAŠEHO DOMOVA!

VHODNÉ PRO MAMINKY
NA MATEŘSKÉ DOVOLENÉ,
ALE I PRO CELÉ RODINY
(VČETNĚ BABIČEK A DĚDEČKŮ).

! VOLEJTE KDYKOLIV !

723 077 816

Zahradnictví

Jindřich Helekal, Horní Čermná

nabízí za příznivé ceny:

sadbou zeleniny a květin všeho druhu do skleníků a na záhony

květiny do truhlíků - petunie, převislé petunie, surfinie,
muškáty aj.

květiny na hrob - macešky, voskovky, lobelky, kapradí aj.

Pracovní doba: PO - SO 8.00 - 19.00 hod.

tel.: 465 393 703

PRODEJ CHOVNÉ DRŮBEŽE

z veterinárně kontrolovaných chovů, které zaručují kvalitu a vysokou užitkovost
13 hod. Horní Čermná (u hostince)

Prodej 31.3.2010 při objednání 10 ks kuřic - kbelík zdarma!!!
Kuřice černé, červené stáří: 14-18 týdnů cena 130 - 150,- Kč

Prodej 13.5.2010
Kuřice černé, červené stáří 14-18 týdnů cena: 130 - 150,- Kč
Kačeny pekingské (bílé brojlerové) 1-3 týdnů cena: 60 - 80,- Kč
Kačeny barbarie (husokačeny) 1-3 týdnů cena: 90 - 110,- Kč
Husy (bílé) 1-3 týdnů cena: 130 - 150,- Kč
Krůty (kanadské širokoprsé brojlerové) 6-8 týdnů cena: 250 - 290,- Kč

Prodej 9.8.2010
Kuřice černé, červené stáří 14-18 týdnů cena: 130 - 150,- Kč

Prodej 1.10.2010
Kuřice černé, červené stáří 14-18 týdnů cena: 130 - 150,- Kč
Drůbež, prosím, **OBJEDNÁVEJTE** na adrese:
Gallus Extra s.r.o., Pražská 8 586 01 Jihlava
tel.: 567 212 754, 567 214 502, mob. 731 701 331, po-pá 8-15 h!
gallus.extra@gmail.com

Letošní masopust

Masopustní průvod v Horní Čermné se konal 20. února 2010. Sešli jsme se v 10 h u hasičské zbrojnice. Jedním z prvních dojmů bylo malé zklamání z počasí, všude byla vrstva polorozbředlého sněhu a stále chumelilo. Avšak i tak se nás sešlo téměř třicítka různých masek a tři praví a nefalšovaní koníci, kteří nám pomáhali vozit ty, pro které byla cesta již dlouhá, především děti, které byly moc statečné a vydržely s námi celý masopustní průvod. Zcela mokro v botách však určitě neměly jen děti, ale i většina z nás, protože tajícímu sněhu nebylo vyhnutí. O to více nám přišlo vhod zahřátí či posílení, kterým nás přivítali snad všichni obyvatelé, které jsme na své cestě navštívili. Všem za vlídné přijetí a případné příspěvky velice děkujeme. Je příjemné bydlet na vesnici, kde vládne pohoda, klid a lidé se společně dokáží bavit a užívat si třeba kouzla jedné společné akce, jakou byl třeba letošní masopust. Zároveň se omlouváme těm, kteří na nás třeba čekali a nedočkali se, ale opravdu není možné projít celou naší krásnou obcí. I tak jsme celí promrzlí a promočení usedali k horké polévce v hasičárně až kolem 17. hodiny. Pomalu jsme se rozehrívali, v hlavách nám ještě zněla písnička flašinetu, masky pomalu tišily svůj rej a zůstaly pouze vzpomínky na milý a pěkný prožitý den v naší obci. Doufáme, že takovýchto příjemných akcí bude do roka více a že vždy budou v takovémto milém a přátelském duchu jako byl letošní masopust.

PJ

Beseda ČČK

V pondělí 22. února 2010 se v místní sokolovně sešli členové ČČK Horní Čermná a jejich hosté na výroční členské schůzi, která je tradičně spojená s přednáškou na zajímavé téma. Tentokrát se besedovalo o poskytování laické první pomoci. Přednášející byla paní Andrea Dušková z Horní Čermné.

Podle jejích slov je poskytování laické první pomoci velice široké téma, proto zvolila neodkladnou kardiopulmonální resuscitaci (pro nás neznalé překládám do srozumitelnější řeči – oživování postiženého pomocí srdeční masáže a umělého dýchání). Každý občan naší země je ze zákona povinen poskytnout tuto pomoc každému, kdo je ohrožen na životě. Proto je velice důležité seznámit se s postupem – uvedu jen hlavní body pro osvěžení paměti:

Nejprve zjišťujeme u postižené osoby základní životní funkce – dýchání, krevní oběh (puls) a vědomí. Při ztrátě vědomí přivoláme záchrannou službu a kontrolujeme životní funkce. Při zástavě dechu rovněž přivoláme pomoc lékaře a musíme ihned zahájit resuscitaci. Postiženého otočíme na záda, vyčistíme ústní dutinu a zahájíme srdeční masáž. V současné době je poměr stlačení a vdechů 30:2 u dospělých osob a dětí nad jeden rok. V případech, kdy by byl ohrožen náš život nejsme povinni resuscitaci poskytnout.

Paní Dušková nám po teoretické části přednášky předvedla na figurínách dospělého člověka i dítěte celý postup resuscitace názorně. Vyzkoušeli si to i někteří z nás a konstatovali, že oživovat člověka je pěkná dřina. Pokud se ovšem taková pomoc správně poskytne, je naší odměnou pocit, že jsme zachránili lidský život.

Této besedě bylo přítomno tentokrát 48 účastníků, kdy jejich počet zvýšil zájem z řad našich hasičů. Členská základna ČČK Horní Čermná čítá v současné době 87 členů, z toho jich je 35 nad 65 let. Členů stále ubývá, ostatně jako u většiny spolků naší obce.

Přednáška byla zajímavá a určitě přínosná pro každého z nás. Dostali jsme i výborné občerstvení a milý úsměv na cestu domů. Chtěla bych poděkovat všem z Červeného kříže za ochotu a čas při přípravách jejich besed. A tímto zvu každého, kdo si najde čas, na příští přednášky - určitě to stojí za to!

Z. Balcarová

Zdravý nemocný

V sobotu 6. února 2010 jsme zhlédli v sokolovně divadelní představení Zdravý nemocný. Už při čtení názvu si každý představil autora hry, Jeana Baptiste Moliéra, francouzského herce a dramatika 17. století. Stal se nesmrtelným tím, že pro své hry vybíral témata věčně platná - to je přetvářku, pokrytectví, patolizalství, faleš a lakotu. Čerpal je ze života a zpracovával je způsobem nad jiné účinným - šířavou satirou.

Divadelní spolek Vicena z Ústí nad Orlicí, který s nastudovanou komedií vystoupil, má více než stoletou tradici, úspěšně se zúčastňuje mnoha soutěží a přehlídek. Svoje kvality nám herci v plné míře ve Zdravém nemocném předvedli. Hlavní postavu hypochondra Argana ztvárnil režisér Jan Štěpánek. Jeho výkon byl vynikající.

Velmi působivé bylo vystoupení cikánů a cikánek s tanci a zpěvy i závěrečná scéna doktorů při zkoušce. Všechny diváky zaujala výpravná inscenace s krásnými dobovými kostýmy.

Stručně o hře - Argon chce výhodně provdat dceru za syna jednoho ze svých lékařů. Dcera ale miluje jiného. Situaci pomůže vyřešit služka. Vysvětlí Argonovi, jak ho lékaři využívají. Vše skončí tím, že se Argon stane sám lékařem.

Diváci ocenili perfektní výkony celého souboru, potlesk nebral konce, smích se ozýval neustále. Děkujeme za krásné zážitky.

V.D.

Loutkové divadlo v obci

Již před více jak padesáti roky byl v Horní Čermné funkční loutkářský soubor. Od té doby již několikrát činnost ukončil a opět obnovil. Nyní je činnost souboru nulová. Myslím si, že je škoda nechat jak vybudované prostory, ale i krásné loutky zahálet.

Vyzývám všechny ty, kteří by měli zájem o tuto činnost, šikovné ruce dobré nápady a dostatek času k setkání dne **8.4.2010 v 19 hod.** v místní sokolovně. Nezávazně si o tomto tématu popovídat a dobré nápady a návrhy uskutečnit.

Zve Vás **K. Mareš**

Ples Unie rodičů

15.února 2010 v Horní Čermné

V sobotu 13. února pořádala Unie rodičů při Základní škole v Horní Čermné společenský ples. Kromě tradičního programu jsme si my, žáci 9. třídy, nacvičili předtančení, na které jsme se předem důkladně připravovali.

Má vůbec cenu v dnešní době pořádat ples? To byla jedna z prvních otázek, kterou jsme si položili. Ale protože v uplynulých letech byla tato akce velice žádaná, dalo se předpokládat, že tomu tak bude i letos. Nás však hlavně zajímalo, co to bude obnášet pro nás. Kdy začít trénovat? Jakou výzdobu? Jaké oblečení? Čas utíkal, a tak už se muselo rozhodnout. Předtančení bylo rozděleno na dvě části – volný freedance a exotickou salsu. K tomu bylo přizpůsobeno i oblečení. V případě freedance, který tančila děvčata, barevná tílka a volné tepláky. Na salsu jsme zvolili krátké šaty a pro kluky košile v barvě oblečení partnerky. Výzdobu v sále jsme pojali v barevném duchu mozaiky.

Objevilo se však další dilema a to v podobě podpatků. Jaké jsou výhody? A jaké naopak nevýhody? I když nás tato představa děsila, musely jsme uznat, že šaty a boty na podpatku vypadají přece jen lépe než obyčejné baleríny. Nevýhodou však byla naše nezkušenost s touto obuví. To nás donutilo k domácímu tréninku, který se vyplatil.

Naše vystoupení sklídilo úspěch, i když nějaké ty chybičky se přece jen vloudily. A koho též pohltil rytmus hudby? V podstatě každý, kdo chtěl, mohl vyskočit na parket a nechat se strhnout.

Co dále přispělo ke zpestření programu? Byla to tombola, která se letos opravdu neměla za co stydět. A ceny? Těch bylo tento rok požehnaně. A tak losy ve chvíli zmizely. Na otázku hudby si každý musí odpovědět sám, jelikož je to věc vkusu.

Co říci na závěr? Snad jenom to, aby se tato tradice v naší vesnici udržela i nadále.

Petra Vávrová, žákyně 9.třídy

Milá Zuzko,

po dlouhé době jsem si zase sedla k papíru a rozhodla se, že Ti napíšu dopis. Musím Ti totiž vyprávět o naší úžasné akci.

Jako každý rok se konal ples Unie rodičů, kde má tradičně předtančení devátá třída. Letos to bylo na mně a mých spolužácích.

Připravili jsme si celkem dva tance. První vystoupení se neslo v rytmu salsy. Předvedla ji celá třída. S přípravou nám hlavně pomáhala bývalá žákyně naší školy Lucie Křivohlávková. Druhý tanec, který jsme si připravily my samy dívky, se nesl v tanečním stylu freedance.

Hlavním problémem byl krátký čas, který jsme měli na přípravu celého předtančení. Naštěstí naši kluci rychle pochopili, že se z tohoto nevyvíknou, a tak se museli zapojit. Chtěla bych je ale pochválit, protože jsme mezi nimi objevily i skvělé tanečníky. Nakonec jsme všechno stihli nacvičit díky času strávenému ve škole po odpoledním vyučování. Musím přiznat, že celá příprava i samotné vystoupení byla zábava.

Ples se konal 13. února od 19:30 hodin v místní sokolovně. K tanci a poslechu hrála skupina Betty a nechyběla ani bohatá tombola.

Už se těším, co si vymyslí a jak se předvedou žáci příští rok. Zdravím Tě!

Pac a pusu Barča

Barbora Kropáčková, žákyně 9. třídy

Dětský klub

V roce 2005 se zrodila v hlavách několika rodičů myšlenka založení dětského klubu, kde by se mohli jednou týdně scházet rodiče se svými dětmi nebo samy děti k různým hrám, výtvarným činnostem, vyrábění apod. Myšlenku podpořil evangelický sbor v Horní Čermné, který k této činnosti ochotně poskytuje půdní prostory na faře, jež jsou přizpůsobeny pro setkávání dětí a mladých lidí. Klub se poprvé konal v říjnu 2005 a od té doby se scházíme pravidelně jednou týdně v pátek odpoledne vždy od října do května.

Skupina dospělých, kteří připravují programy setkání, zůstává od začátku víceméně stejná, objevili se ale v průběhu let další lidé, kteří se ochotně a s chutí k práci přidali. Děti chodilo od začátku zhruba 10 až 20, někdy i více. Zpočátku bylo dost dětí i s rodiči, dnes chodí děti spíše samy, hodně dětí dochází pravidelně také z dětského domova.

Co v klubu děláme? Nejvíce se nám osvědčilo vyrábění - ať už papírových postavíček či různých ozdob, „krabičkového města“, strašidylek z listů, čertíků z vlny, korálových bonsaiů, stolních her, televize atd. Děti se také proměnily v archeology objevující kosti dinosaurů, jindy v herce a režiséry divadel, pro které se nejdříve vyrobily loutky (z vařeček, korkových zátek, vlny apod.) Podnikli jsme také putování s lampióny, při posledním květnovém klubu pořádáme pohádkové putování s úkoly.

Pravidelně před Vánoci chystáme dárky na prodej, kterým získáváme peníze na činnost klubu. Náklady klubu po dva roky také podpořil svým finančním příspěvkem Obecní úřad v Horní Čermné, za což touto cestou také děkujeme. Jinak výdaje hradíme z dobrovolných příspěvků (ať už jde o peníze či materiál) jednotlivců.

Máme za to, že tvořivá činnost má pro vývoj dětí velký význam, stejně tak jejich setkávání s dalšími dětmi i s dospělými, kteří jim poskytnou svůj čas, ruce k pomoci i uši k poslouchání. Děti mají jistě řadu možností jak toto naplnit a klub, doufáme, může být také jednou z nich. Na závěr může zaznít pozvání, že dveře klubu jsou otevřeny pro všechny děti i jejich rodiče.

Tereza Kellerová

Adopce na dálku

Projekt Adopce na dálku asi není potřeba příliš představovat, často se o něm píše či mluví v různých médiích. Pouze stručně - Arcidiecézní charita Praha organizuje již od roku 1993 projekt Adopce na dálku, která má v rozvojových zemích za cíl zlepšovat situaci dětí zvyšováním jejich vzdělání, kvalifikace a schopnosti postarat se o sebe. Adoptivní rodiče ročně přispívají určitou finanční částku, ze které jsou hrazeny konkrétní nutné výdaje spojené se školní docházkou dítěte. Projekt stojí na myšlence umožnit dítěti z chudého prostředí dosáhnout skrze vzdělání jeho pozdějšího uplatnění a schopnosti se uživit.

V našem evangelickém sboru zde v Horní Čermné jsme se na jaře 2003 spolu s dětmi, mladými lidmi a několika dospělými jednotlivci rozhodli k projektu připojit. Do adopce nám byla přidělena desetiletá indická dívka Anusha, jejímž přáním bylo stát se učitelkou. Pravidelně jsme si s ní psali, děti, mládež i dospělí se vždy živě zajímali o její vysvědčení, sbírali na ni peníze, již po dva roky ke konci léta vyráběli spoustu krásných dárků, které pak prodávali při jarmarku na sborovém dni, aby tak vydělali na další roční příspěvek. Vloni na jaře přišel najednou od Anushe dopis, že v projektu končí - trochu jsme se vylekali, jaké životní okolnosti jí znemožnily ve studiu pokračovat - ale ke konci dopisu se ukázalo, že to byly životní okolnosti pozitivní. Její strýček odešel do ciziny, kde se mu dobře daří a odkud se chystá svoji neteř ve studiu dál podporovat. (Podle organizátorů projektu je to prý vzácný vývoj, u většiny dětí, které podporu přestanou přijímat, jsou prý důvody spíše neradostné - nemoc, nezáměr, nutnost začít pracovat apod.) Myslím, že nás všechny, kteří máme Anushi v mysli, naplnila tichá radost a naděje, že snad „naše“ dívka i díky studiu najde v životě své místo a uplatnění. Rozhodně jí to nadále přejeme, i když už nejsme v kontaktu. Budeme ji mít dál na mysli, stejně tak „naši“ novou studentku Celinu, žačku deváté třídy toužící stát se inženýrkou.

Tereza Kellerová

Pojďme si povídat...

o mém nevšedním zážitku při návštěvě opery Lazebník sevilský v brněnském Mahenově divadle. Celý život jsem pracoval v oblasti uměleckého školství v Praze, zažil jsem mnoho účastí žáků základních škol 7. až 9. tříd na koncertech, baletech i divadelních představeních. Z velké části byly moje zkušenosti i zklamání poměrně značné. Děti hlučely, házely po sobě různé předměty a byly velmi neklidné. Dokonce ani dívky nebyly vychovány v lásce ke kultuře a schopnosti jejího vnímání, schopnosti ponořit se do hudby, nechat se jí unášet ke krásám. Většinou šlo o městské školy, u kterých by se dalo předpokládat, že pro dostatek příležitostí v městech rodiče s dětmi kulturní představení různého žánru navštěvují. Zajímalo mne to také z toho důvodu, že jsem se zabýval dětskou vývojovou psychologií.

V důchodu jsem se přestěhoval do Lanškrouna a začínám si vytvářet přátele. Je zde moc pěkný kraj, takový milý, a snad si tu najdu i nový domov.

Možná proto jsem dostal pozvání ze Základní školy v Horní Čermné (třídy 7. a 8.), abych s nimi jel do Brna na představení opery Lazebník sevilský G. Rossiniho. Již cestou do Brna byla v autobuse velmi kultivovaná zábava bez křiku, tahanic a jiných podobných nepěkných hrátek dětí tohoto věku.

Přesun od autobusu k divadlu musel být proveden velmi rychle pro částečnou pomalejší jízdu autobusu. (Velké množství nákladních automobilů na úzké silnici, množství těžkých nákladních aut na zasněžené úzké silnici.) Přesun však byl naprosto spořádaný a klidný. Civilně ukázněný. Asi velmi působil i klid paní ředitelky Drahuše Rejentové a učitelek školy. Nikdo nezmatkoval.

Největší a velice milé překvapení, neodpovídající mým dřívějším horším zkušenostem, byl samotný zážitek z poslechu Rossiniho hudby. Nikdo nerušil. Všichni žáci zaujatě poslouchali tak jako dospělí lidé na jakékoli jiné opeře, kde si krásu hudby a zpěvu vychutnávají skuteční znalci umění. Mezi posluchači jsem nenašel rozdíly mezi žáky a dospělými. Bylo to pro mne něco trochu neskutečného. Přispělo k tomu jistě kvalitní a zajímavé provedení a výprava opery.

Hluboce se skláním před výchovnou prací paní ředitelky i všech učitelek, které se na tak dobré výchově podílejí. Samozřejmě musí mít kulturu samy rády, a proto dokáží dovést k těmto krásám a vlastnostem potřebným k rozvoji každého mladého člověka i své svěřené děti.

Byl bych velmi nerad, kdyby se někdo urazil, když řeknu, že se obdivuji menší venkovské škole, která si troufne dělat takové krásné zájezdy několikrát do roka. Je opravdu obdivuhodné takto krásně nastavit systém výchovného působení umění na rozvoj člověka. Dávno se ví, že umění pomáhá v dětech rozvíjet i mnoho volných vlastností, potřebných pro řádný rozvoj zrajícího člověka.

Školu neznám, ale jsem přesvědčen, že se na této škole nevyskytuje šikana a jiné zlé návyky žáků tak běžné na některých školách, protože se děti zajímají o lepší věci.

Obdivuji se vedení školy i pedagogickému sboru a přeji, aby se jim stále dařilo tak dobře vychovávat své žáky. Předpokládám, že se řídí jako já heslem kantora, že učitel musí mít rád všechny lidi, všechny děti, i ty horší žáky. Mít je rád jako člověk. Rozumět jim i v jejich problémech a bolestech a radovat se s nimi. Jen tak mu budou věřit a bude mít vliv na jejich dobrý rozvoj. A až se po létech potkají, určitě nikdo z nich neodvrátí hlavu. To je možná pro učitele největší odměnou.

Bořivoj Janecký

Péče o památky na Lanškrounsku

(dokončení z č. 2/2010)

Církve na Lanškrounsku pečují o své objekty za úzké spolupráce a podpory obecních úřadů. Renovují a opravují své kostely, kaple a drobné sakrální stavby. Vedle památek takřka ve všech vesnicích se v kraji vyskytuje mnoho pomníků věnovaných obětem 1. světové války. V dřívějších českých vesnicích také nebylo zapomenuto na žádného padlého nebo umučeného odbojáře z 2. světové války. Jejich jména jsou na věčné časy uvedeny na pomnicích, pamětních deskách, v obecních kronikách, vydaných knížkách, publikacích i jinde. Nepostradatelnou úlohu plní pro historiky a badatele kroniky, které jsou ve většině obcí na dobré úrovni, i přesto, že v některých jsou vynechána (nepopsána) určitá historická údobí.

Kostel Českobratrské církve evangelické v Čenkovicích byl prodán soukromému majiteli. Pro změnu původního vzhledu a vnitřní přestavbě nemůže být uznán za kulturní památku. Hřbitůvek u kostela se nachází v neutěšeném stavu. Byl prodán v roce 2002 majitelům lyžařského vleku, aniž byl nabídnut obecnímu úřadu, který byl ochoten o něj pečovat. Na památku věřícím, kteří byli v počátcích součástí církve v Čermné, jsem plánoval na kostel zasadit pamětní desku. Byl jsem jeho majitelem odmítnut. Po prodeji budovy fary v ní byl zřízen hostinec. Její zapsání za kulturní památku bylo zrušeno.

V zájmu zachování našeho dědictví by měly obce mít zájem na tom, aby se celostátně zaregistrovaly i další historické objekty, které nejsou zapsány jako kulturní památky na Ministerstvu kultury. Mohly by být zaregistrovány na obecních úřadech, které by se o ně v rámci možností staraly, pod názvem PAMĚTIHODNOSTI (v součinnosti s obecní kronikou). V pozdějších letech by mohly být uznány i za kulturní památky. Jedná se o kostely, kaple, drobné sakrální stavby, pomníky na prostranstvích i hřbitovech, pamětní desky, přírodní úkazy a další významné stavby. Za souhlasu majitelů by se mohly zveřejnit i sbírky nástrojů a nářadí, které se dříve používalo v zemědělství a nářadí řemeslníků, jež v dnešní době rychle zaniká. Jedná se i o kroje, uniformy apod. Jsou to hodnoty historického významu, které by mohly sloužit ke zkrášlení i zviditelnění obcí pro turisty. Hlavním cílem celého snažení by ale mělo být zachování památek pro budoucí generace.

Jan Ježek

V měsíci dubnu oslaví narozeniny tito naši čtenáři:

86 let Anna Coufalová z HČ 71
70 let Hana Jirásková z Nep. 55
60 let Jana Lešikarová z HČ 278

75 let Jiřina Lešikarová z Nep. 1
60 let Zdeňka Ostrouchová z HČ 100
55 let Ladislav Dušek z HČ 216

Čtenáři mimo naši obec:

88 let Ing. Jiří Škarda, Praha 1
82 let Ing. Aleš Ježek, Pardubice
86 let Jiřina Šilarová, Lanškroun
85 let Vladimír Vašíček, Vrchlabí

83 let Zdena Gregrová, Vys. Mýto
82 let Jaroslava Šlězová, Výprachtice
89 let Libuše Suldovská, Lanškroun
88 let Miloslava Bačová, Jehnědí

Srdečně blahopřejeme!

Dne 3. března 2010 ve věku 85 let zemřela dlouholetá čtenářka našeho Zpravodaje paní Dobromila Hanousková z Chocně. Poslední rozloučení se konalo v obřadní síni v Chocni.

Dětský koutek

Spočítej a vybarvi všechna zvířátka

Příspěvky našich čtenářů za měsíc únor 2010:

Dušek Lubomír z HČ 287, Ostrouchovi z HČ 100, Hajzlerovi z HČ 92, Helekalovi z HČ 182, Svobodová Marie z Holic, Kubcovi z Nep. 14, Slodičákov z Nep. 10, Kulhavých z HČ 212, Fabiánková Anna z HČ 170, Hajzlerová Anna z Hor. Třešňovce, Formánkovi z HČ 193, Jiráskovi z Nep. 55, manželé Čihákov z Pardubic, Šilarová Marie z Prahy 7, Ing. Eva Vlasáková z Prahy-Břevnova, Jiráskovi z Nep. 37, Kosová Věra z HČ 5, Markovi z HČ 97, Hajzlerovi z HČ 120, Škardová Věra z Prahy 1, Dušková Jarmila z HČ 37, Jelínkovi z HČ 37, Slezáková Marie z HČ 305, Ptáčkov z HČ 205, Turková Vlasta z HČ 152, Šilarovi z HČ 260, Dřimalovi z Nep. 35, Duškovi z HČ 317, Dušek Vladimír z Výprachtic, Hejlovi z Nep. 9, Lešíkarovi z HČ 297, Dr. Kuželová Marta z Dol. Štěpanic, Aleš a Olga Ježkovi z Pardubic, Merta Miroslav z Prahy 10, Šilar Bohuslav z České Třebové, Šilarovi z HČ 263, Markovi z Nep. 46, Boučková Alena z HČ 304, Lešíkarovi z Nep. 7, Jindrová Kamila z Lanškrouna, Macáková Jaroslava z Dol. Čermné, Dobromila Hanousková z Chocně

Hornočermenský zpravodaj je registrován Okresním úřadem v Ústí nad Orlicí pod číslem 12/81 ze dne 24.4.1991. Vydává jej Spolek rodáků a přátel obce IČO:44468806. Řídí redakční kroužek. Vychází měsíčně. Redaktorem je Zuzana Balcarová, kontaktní adresa: Horní Čermná 1, 561 56 tel. 465 393 440, 465 393 515, e-mail: hornocermenskyzpravodaj@seznam.cz. Za obsah článků odpovídají autoři. Náklad 400 kusů. Výdaje jsou hrazeny z dobrovolných příspěvků, které přijímá Libuše Hajzlerová, Horní Čermná 321, 561 56. Grafická úprava: Mgr. Šárka Pavelková, Nepomuky 15. Uzávěrka článků je vždy poslední středu v měsíci